

SAINT-VINCENT

Lo pou é lo móchet

Magrán a y ae guié dzeleunne é catro poudzén: eun ros, eun dzano, eun coulour di tsetagne, eun ner é eun bé pou avó dé belle piume dé totte coulour, qu'y ae a non Quiquiriqui.

La dénouna a ivrae lo guetset é a lichae libre lé dzeleunne pé lo verdzi: «Pió, pió, pió, sourti polaille... pió, pió... »

Eun gró móchet jouéyae todzor lé dzeleunne -"Vito ou tar lé tchâ-po"- i pènsae, toteun intsalae pa aproutsi-che avó lo pou, qu'í fijae todzor bouna varda. Lo móchet y ére tracassì: «Sé-lai y ét tro furbo, créo qu'í n'èi-poue dé mâtèn pé lo donté!»

Eun dzor qué lo pou carpeussae outor dou moué dé fumì pé tsertsi dé ver é lé dzeleunne carcassaon tranquille, lo móchet i ché dit: «... É bén, mon polén paquiola, té pènsao fén, ma pa prou pé si có. T'é belle in trèn dé té distrére».

Lo pou y ét dintor lé ver é lo móchet piombe désù na dzeleunna. Qué senégôga! Totte y atre dzeleunne fan eun guiguêr moustre, volaton dapertot avó lé créte qui trèmbion dé pouire!

Adónca lo pou i soutte désù lo móchet é lé dó incouminson a batayì avó radze in ché donèn de có avó y ale é, in ché béccasèn, in ché graffinèn é totte lé piume di dóe béte vólon pé l'er.

Pé finì lo móchet i dèi scapé é catsi-che pé lo bóc: «Lo créao mae fén ma y ét co for comèn in bou é gramo comèn lo tócho!»

Lo pou y ae gagnì la bataye ma òra y ére tot piematchì, grafinà, bertolà é, rèdueut pari, intsalae pâmé ché fare vére di dzeleunne -"Lé mén belle piume son belle fotouè!"- é ché jénae talamèn qu'y é ala-che catsi dérì eun buichòn dé piquén a bran.

Lo dzor apré magrán a vat ou polayì pé doné piqué i pine é a tróve pamé lo pou -«Quiquiriqui, Quiquiriqui... é ioué qué t'ét? A y é drola sitta! De coutuma ieu y ét lo prumì qu'í arruvve can pórtò lo piqué! Y ét capita-ye caque tsoza... Mé fat alé lo tsertsi!».

A sor dou polayì, a vat a l'étó, a tutte ou payì... ma dou pou gnènca l'ombra. Tanque can a vèi parétre na piuma solitéra ou mitèn dou buichòn di piquén a bran.

Adonca a ché aprótse, a vèi la póra béte a la prèn in bras, a la caresse é a comprèn sèn qu'y ét capita-ye: «Ô, la mén póra bé-quetta... tracasa-té pa! Òra té soégnèn é lo tén bé piemâdzo i tórne-poue crétre peu bé é peu luiyèn qué devàn ».

Dé sé dzór tot lo veladzo y at reuspéttà, comèn na réna, lo pou Quiquiriqui é pamé gneun móchet y at intsalà aproutsi-che ou polayì.

lo gnalèi

Région Autonome
Vallée d'Aoste
Regione Autonoma
Valle d'Aosta

Assessorat de l'Éducation
et de la Culture
Assessorato Istruzione
e Cultura

Préi de :

«Rita Decime, *Conte pe le petchoù de inque - Contes pour les enfants d'ici*
-Tome II , *Histoires d'animaux*, Musumeci Editeur, Quart (Ao) 1984

Texte publié en 2008 sur « Jeux d'eau »

Collaborateur de Saint Vincent pour la traduction: **Paola Seris**

La transcription a été soignée par le Guichet Linguistique